

Yrkande
Kommunstyrelsen
2024-06-03

POLITISK INRIKTNING FÖR ÖVERSIKTSPLAN 2050

Den politiska beredningen inför framtagandet av ny översiktsplan för Botkyrka har inte inkluderat Vänsterpartiet. I februari i år fick vi för första gången ta del av en presentation som rörde det förslag som var på väg att skrivas fram, och vi lämnade därefter en rad skriftliga inspel. Tyvärr ser vi inte att våra inspel har påverkat det förslag som nu presenteras och påminner därför om de förslag vi bidragit med.

- Översiktsplanens mål bör ha en stark koppling till den regionala utvecklingsplanen för Stockholmsregionen (RUFSS).
- De övergripande målen som föreslås i samrådshandlingarna för nya RUFSS är relativt konkreta när de talar om ”jämlik, trygg och inkluderande region med god livsmiljö”, ”ledande kunskaps- och tillväxtregion” och ”tillgänglig och resurseffektiv region utan klimatpåverkande utsläpp”. Det är svårt att se hur de föreslagna målen i Botkyrkas ÖP relaterar till dessa. Att man kan ”trivas” i en kommun som är ”robust”, ”framtidssäkrad” och som ”hänger ihop” låter ju bra, men vad betyder det? Och målet om att vara ”stark i Regionen” låter mer som att kommunen skall konkurrera med andra snarare än att vi skall samarbeta för att nå gemensamma mål. Botkyrkas mål talar, till skillnad från regionens, inte alls om jämlikhet, trygghet, omsorg om våra ändliga resurser eller ambitioner om ett slut på vår katastrofala klimatpåverkan.
- Begreppet ”hållbar tillväxt” är i sig motsägelsefullt och bör ersättas med ”hållbar utveckling”. Ett hållbart samhälle har en positiv utveckling under alla tänkbara omständigheter, oavsett om befolkning, ekonomisk aktivitet och resursförbrukning växer, krymper eller är oförändrad.
- För att uppnå ett jämlikt samhälle med goda livsvillkor för alla behöver samhällets resurser fördelas efter behov och i vissa fall kompensatoriskt, snarare än ”jämnt”.
- Befolkningsstillväxt är ett sannolikt faktum att förhålla sig till och hantera i samhällsplaneringen, men skall inte vara ett mål i sig. Vårt sikte bör vara på ett robust samhälle som klarar att möta allas

behov och ge goda livsvillkor till alla antingen befolkningen växer, krymper eller är oförändrad.

- Vad menar vi med att ”landsbygden växer”? Att befolkningen på landsbygden växer, att vi tar mer natur i anspråk?
- Planeringen skall inte ”bidra till en *mer* jämlik hälsa”, den skall skapa förutsättningar för *jämlik hälsa*.
- Begreppet ”grön tillväxt” är förvillande likt ”hållbar tillväxt”, lika problematiskt (se ovan) men mer otydligt.
- Det är inte bara de växthusgaser som släpps ut i kommunen som behöver kompenseras genom upptag – även våra konsumtionsbaserade utsläpp, som är omkring tio gånger större än de lokala utsläppen, måste kompenseras. Upptag av koldioxid kan ske med hjälp av ändrade jordbruksmetoder och återställande av naturmarker, men vi kan inte förlita oss på att ”ny teknik” som ännu inte finns i praktisk tillämpning eller bara på ett osäkert experimentellt stadium skall lösa problemet. Vi måste framför allt fokusera på att minimera våra utsläpp. Att våra utsläpp, lokalt och på andra platser genom vår konsumtion, skall vara så nära noll som möjligt måste vara det primära målet – och det nämns inte alls i denna version.
- Om vi vill öka självförsörjningsgraden av livsmedel behöver vi inte bara låta bli att förstöra jordbruksmark – vi måste också göra förändringar i hur vi brukar marken och vad vi producerar. Vi behöver också bli mer självförsörjande på annat, som energi.

Jag yrkar att ärendet återremitteras och förslaget omarbetas utifrån Vänsterpartiets inspel.

Mats Einarsson (V)